

EDINOST

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekah, četrtekah in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . f. 3.— „ „ „ f. 4.50 za pol leta . f. 6.— „ „ „ f. 9.— za vsa leta . f. 12.— „ „ „ f. 18.—
Naročnice (o plačevati naprej) na naročbo brez priložene naročilnice se uprava ne ozira.

Ponamlačne številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

Oglas se računa po tarifu v petiti; za naslove z dohodnimi arkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema tiskarstvo ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame se plačujejo po prosti poštini.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinstvi je moč“.

Cesarjev dan.

Z današnjim dnem završi naš mili vladar Njeg. Veličanstvo cesar Fran Josip I. svoj 67. rojstni dan.

Ako se ozre presvitli oče tolikih narodov nazaj na dobo svojih dni, tedaj ga mora napolniti s ponosom zavest, da mu je v kljub viharjev, kateri se hrumeli okoli barke Njegovega življenja, ohranil Bog zdravje in tisto izredno duševno jasnost, kakršna je dana le malokomu na vladarskem prestolu.

Zares moramo reči, tako hudih bojov, kakršne je morala prenašati preblaga duša in najplemeniteje srce našega cesarja tekom dni Njegovega vladanja, prebil je malokateri evropski vladar.

Toda, kaj hočemo naštevati te boje, ki nas napolnjujejo kakor zveste Avstrijce le z žalostjo, skoro vsak zaveden Avstrijec jih pozna. Danes nam je samo posvetiti vrste uvodnega članka visokim čutilom, ki nas navdajajo ta dan, na dan rojstva Nj. Veličanstva cesarja.

Vsakega pravega Avstrijca misli se obračajo danes tja gori, kjer živi še svoje čile dni naš dobri vladar, vsak pravi Avstrijec se spominja danes cesarja Frana Josipa I. in je hvaležen Vsevečnemu na dobroti, da je ohranil državnega namočeta še čilega in zdravega.

Kaj bi bilo danes, ako bi ne bil več med nami naš ljubljani vladar? Marsikdo si stavi to vprašanje, marsikdo, ki količkaj razume politiko sedanjih dni. Naš vladar je vladar miru. A to ne zaradi tega, ker je v visokih letih Svojega življenja, tudi ne zato, ker bi Mu nedostajalo poguma, stati junaško proti sovražniku domovine. A Njega navdajajo višji cilji, kakor sta vojna in boj; On ve, kaj je vojna sè svojo nesrečo, On ve, da vojna potisne za stoletja nazaj ves napredek človeštva in uniči vse, kar si je človek pridobil z nepopisnim trudom na polju umetnosti in vede, kajti On je car napredka.

PODLISTEK

Nantas.

ROMAN.

Francoski spisal Z., prevel Hinko.

V desetih letih je Nantas splezal na najvišje finančno in industrijsko stališče. Udeležen pri vseh večjih železniških podjetjih, posredovalec in merodajen pri stavbinskih spekulacijah, ki označujejo prva leta druge cesarske dobe, pridobil si je bil ogromno imetje v neverjetno kratkem času. Njegovi častihlepnosti pa to ni zadostovalo; on je hotel igrati politično ulogo in je dosegel, da so ga v nekem departementu, kjer je imel obširna posestva, volili poslancem. V zbornici se je takoj s prvim govorom označil za bodočega finančnega ministra. Hvala njegovim strokovni znanosti in prikljivi govorniški nadarjenosti si je osvajal vedno znamenitejšo stopinjo med svojimi kolegi. Poleg tega je kazal slepe udanost do cesarske hiše ne gledé na to, da je pri vseh finančnih zadevah razvijal osebne teorije, katere so dale mnogo govoriti in je vedel, da se tudi cesar bavi z njimi.

Ta dan je bil Nantas ves obložen s poslom. V prostornih pisarnah, ki jih je imel, je vladala nenavadna delavnost. Tukaj je delala mala armada uradnikov, ki so deloma nepretrgoma prihajali in odhajali, da vrata niso mirovala ni za trenutek.

Koliko lepega se je ustanovilo v državi avstrijski za dobe Njegovega vladanja; kako visoko se je dvignila pred vsem obrt in industrija; kako pa so se razvila tekom zadnjih desetletij poglavitna avstrijska mesta, v prvi vrsti cesarska stolica sama, svitli Dunaj, to je znano po vsej naši širni državi. In vse to je možno samo v mirni dobi, samo v času miru zamore se razvijati napredek, razcveteti v bujni cvet, vojna zavira slednji razvitek.

Seveda v pogledu napredka Svojih narodov se milemu vladarju niso vresničile vse želje, vse misli, a temu so krivi mej seboj narodi sami. Koliko zadržujejo napredek politični boji v državi, to ve cesar sam najbolje. Ako jeden narod v Njegovi domovini zatira drugega in ga tlači k tlom, braneč mu nečloveško krutostjo k napredku, ne zmenč se za najsvetejše temeljne zakone, ki jih je postavila Njegova modrost v zaščito slabejšim, tedaj mora obiti bridka žalost Njegovo človekoljubno srce.

Naredite mir mej mojimi narodi! Zaklical je naš presvitli cesar krmilnikom Svoje državne ladije. Toda, ali ni tako, kakor bi bil ta klic vladarjev glas vpjočega v puščavi? Oni, kateri bi lahko naredili mir mej narodi, kakor se vidi, malo mislijo na mir, kako bi bilo sicer mogoče, da se nočejo poleči besni politični viharji? Kako je to mogoče, ako se izpolnjuje volja vladarjeva, da moramo mi avstrijski Slovani vendar-le trpeti krivico od onih, ki se po sili čutijo „boljše, vredniše“? Ne, volja cesarjeva se ne izpolnjuje in neizpolnitev Najvišje volje je podlaga političnim razporom v državi.

Vendar baš radi tega, ker vidimo vsi pravi državljani avstrijski, da želi vladar naš srečo in nič ko srečo in blagostanje vsih Njegovih narodov v jednaki meri, radi tega smo mu i mi, tlačeni Njegov narod, hvaležni iz vsega srca; radi tega Mu posvečujemo danes svoje srce, svoje misli in jih dvigujemo k Bogu v prošnji, da nam še mnogo let ohrani na prestolu prejasnega očeta Frana Josipa I., — da!

Tu je vladal nepretrgan žvenket zlata, ropot odprtih in zaprtih vreč z denarjem, vedno prijetna godba blagajne, čigar zlati tok je pretel preplaviti ulice. V prednji sobi pa je bila množica najraznovrstnejših ljudij: prosilci, trgovski agenti, politiki — ves Pariz, ki je klečal pred to oblastjo. Mnogokrat so morale visoke osebe čakati cele ure, da jih je Nantas vsprejel. On sam je sedel pri svoji pisalni mizi ter od tu vladal ves promet s provincijo in inozemstvom, z razprostrtimi rokama bi lahko zarobil svet. Konečno se je njegov stari sen o moči in oblasti uresničil; čutil je, da je on največja gonilna sila velikanskega stroja, kateri je zamajal kraljestva in cesarstva.

Nantas pozvoni vratarju, ki je stal pred njegovimi vrati ter gledal pri tem skrbno pred se.

„Germain“, vpraša, „ne veste, ali je moja soprega doma?“

Ko vratar odgovori, da ne ve, ukaže mu, naj pošlje služkinjo gospe k njemu. Ukljub temu Germain še ni odstopil.

„Oprostite, milostljivi gospod“, spregovori tiho; a predsednik zbornice je tu in želi, da ustopi.“

Nantas neprijetno nategne obraz in odvrne: „Privedite mi ga in potem storite, kar sem vam ukazal.“

Dan pred tem je Nantasov govor o važnem

Vsi Vi, ki ste zvesti svojemu vladarju, vsi Vi se združite danes z nami, a pustite one, ki stoje na strani v mraku z izdajskimi lici, škileči proč čez mejo naše domovine, podobni Judežu, ki pri poslednji večerji ni mogel pogledati v obraz Izveličarju in je gledal v tla in na svojo mošnjo s 30 srebrniki, — vsi Vi, ki ste v svojem srcu čisti, združite se z nami in zakličite glasno, tako glasno, da se čuje gori pred Njegov prestol, Bog Te živi še mnogo, mnogo let, naš mili, blagi, prejasni car Fran Josip I.!

DOPISI.

Iz Pulja, dne 14. 8. 97. (Zvršetek.) — A tudi italijanski dijaki so bili takrat v disciplinarni preiskavi radi brzojava, ki so ga poslali k oni iredentovski demonstraciji — k Dantejevi slavnosti — v Trident.

Seveda še se tem ni las skrivil, ker gosp. ravnatelj baje ni znal, kdo da je bil vse vdeležen. Ta gospod se je potem izrazil, da je peticija na ministerstvo, kakor tudi oni brzojav, narodna demonstracija. Torej, ako prosijo naši učenci, da bi se radi svoj materinski jezik pravilno naučili, to je pri tem gospodu narodna demonstracija, katera je vredna druge kazni. To pa je že preveč!

Italijanski dijaki dobro vedó, da se jim g. ravnatelja ni treba bati in radi tega so tako predrzni postali, da so zidove pod gimn. onečistili z reki, kakor: Evviva Dante, evviva studenti italiani, basso schiavi itd. itd.

Naš g. ravnatelj se za to ne zmeni. Če bi naši dijaki kaj enakega storili, bilo bi mnogo preiskave; barbari bi bili, in Bog vé kaj še. Ker so pa Italijani to storili, je to le vse otročarija. (Lepa otročarija! Stavec.)

Zadnjih političnih demonstracij, ki so se prigodile tukaj za časa volitve, so se seveda tudi ti italijanski junaki vdeležili. Hodili so pijani in preoblečeni, da bi jih nihče ne poznal, po mestu in

budgetnem vprašanju napravil tak utis, da je zadevni paragraf izročil se komisiji, da ga po naznačenem smislu predrugači. Po seji se je razširila govorica, da je finančni minister podal ostavko in že so posamezni krogi mladega odposlanca zaznamenovali njegovim naslednikom. On pa je med tem samo skomizgnil z rameni; odločeno baje ni še nič in on se je s cesarjem razgovarjal samo o nekaterih paragrafi. Vendar bi zamogel poset predsednika zbornice biti važen. S silo se otrese Nantas mraku, ki je počival na njem, ustane in stopi predsedniku nasproti, da mu stisne roko.

„A, oprostite gospod vojvoda“, spregovori; „nisem vedel, da vi čakate“. Bodite uverjeni, da bodem vedel ceniti čast vašega poseta.“

Nekaj časa govorita sta kordijalno o tem in onem; potem mu predsednik nedoločno pove, da ga je poslal cesar poizvedovat. Ali je pripravljen vsprejeti ministerski portfelj in s kakim programom? Potem stavi on svoje pogoje, ne da bi za trenutek zgubil hladnokrvnost. Za hladnostjo njegovega obraza pa se je smejal triumf. Konečno je dospel do poslednje stopnjice, prišel je do vrhunca. Še jeden korak dalje, in vse glave se bodo klanjale pred njim. Že se je hotel predsednik posloviti rekši, da pojde takoj predložiti cesarju program, ko se odprejo mala vrata v sobo in ustopi sobarica.

(Pride še.)

kričali z ono, v primorskih mestih domačo sodrgo, ki se po drugih mestih, razven Celja, še malo kje nahaja. Kričali so vedno one pesem „Lasse pur“ in slednjič napadli mirno idočega hrvatskega di-jaka in ga naklestili. Siromak se je seveda drugi dan pritožil pri g. ravnatelju. A kaj mu je to po-magalo? Ta gospod je stvar tako zasukal, da je bil ta dijak sam kaznovan; dobil je 12 ur zapora in razven tega je zgubil radi (slabega?) obnaša-nja še odliko. Napadalci so dobili po 4—8 ur zapora. Ja, naš g. ravnatelj na to mnogo gleda, da se ne zameri italijanski gospodi. Naši dijaki tukaj mnogo trpijo od italijanski strani. Napadajo jih tudi časniki: „Glovine pensiero“ je pisal vča-sih tako, da bi si človek mislil, naši dijaki so največi rogovileži. Navedem samo jeden dokaz. Za časa volitev gresta dva slov. dijaka mirno po ulici in se pogovarjata v slov. jeziku. Kar pridvi par pobalinov, katerih se dijaka le na ta način rešita, da sbežita v kavarno. Za njima prišla pa je že naša „slavna“ policija in zahtevala imena dotičnikov. Drugi dan je stalo v puljskem lističu sledeče: „Gli studenti del Ginnasio, appartenenti al partito panslavista — contro le disposizioni disciplinari dell'Istituto — presero parte attiva alle dimostrazioni di questi giorni, promosse dai croati, provocando l'indignazione dei propri ce-leghi (ha, ha!) e quella della cittadinanza.“

I nomi di queste future speranze della Gran-de Croazia li daremo in altro numero.

Ali ni to ironija? In kako je stvar iztekla? Ne bodem o tem pisal, ker bi bilo preveč, ako bi hotel podrobnosti navesti. Samo to navedem, da je cela stvar prišla še pred sodnijo, da so naše dijake gonili mestni stražarji kakor zločince po mestu. Pri sodnji so bili seveda oproščeni, ker drugega zločinstva niso naredili, kakor da so slov. govorili. — A kazen jih je doletela v šoli. Gosp. ravnatelj sam se je po dobrem izteku izrazil sle-deče: „Pri sodnji ste oproščeni, a kaznovani bo-dete v šoli.“ To je res brez komentarja! In kazen je tudi prišla. Klasifikacija je izpadla za dijake slov. narodnosti precej nepovoljno. Posebno slabo se je zvršil zrelostni izpit za slov. maturante. Od 8 slov. maturantov so dovršili maturo samo — trije. O zrelostnem izpitu povem samo to, čeravno je mnogo podrobnosti, da so nekateri naredili skušnjo dokaj lahko — da celó z odliko, nekateri pa slabo. Ni vse jedno, katerega roda in stanu da je kandidat. Je pač smola, če so bili slov. ma-turantje tako nesrečni. Ni treba si pa misliti, da bi bili zaradi znanja na slabšem kakor „propri colleghi“ in „Collegen“.

Gospod urednik! Mishm, da to zadostuje za danes. Samo jedno vprašanje še imam — namreč, zakaj da g. ravnatelj našo slov. mladino na stran tišči? Značiti pa je v srcu le tako ne sovraži; saj vidi, da ni tako hudobna, ampak marljiva. Od-govor je lahek. Gospod z nabitimi malo misli na kako višje mesto v Trstu? — Sedaj še seveda ni upanja, a počasi bi že bilo kaj. — Ako bi torej bil g. ravnatelj Slovincem pravičen, je upanje za zmiraj ničevno, ker takih v Trstu ne marajo.

Slednjič naj še omenim, da se naš g. ravna-telj pridno italijanščine uči. Drugega deželnega jezika mu ni treba znati, ker ima šolsko slugo, ki razume ta jezik in mu časih po potrebi raztol-mači, če kdo tak pride, ki ne razume nemščine.

Ne res, gosp. urednik, lepe razmere! No, smo pač v Istri, in s tem je vse povedano in tudi opravičeno. Finis! Per ún.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 17. avgusta 1897.

Avstrija in Bolgarija. Vidi se, kakor bi diplomacija vedno po malem skrbela za žurnali-stiko v večjem slogu. Vedno se kaj pripeti, o čemer zamorejo razpravljati časniki po svoje v predalih svojih listov, razpravljati in se — motiti, kajti časniki misli jedno, diplomat pa drugo. Zakaj se brani namreč sedaj bolgarski ministerski predsednik od sebe dati izjavo, ki bi zadovoljila avstrijsko diplomacijo? Zakaj ne prekliča jedno-stavno svojih za Avstrijo žaljivih besed? Da, to vprašamo mi, a Stojlov najbrže ve, zakaj se obo-tavlja. Ugibajmo! Ga-li ženira ponižanje pred sve-tom, da bi moral preklicati svoje besede, on, vi-soki bolgarski državnik? In vendar bi mu bilo to lahko, ako se pomisli, da se celo najvišji državnik lahko — spozabi. No, posledica njegovega upiranja

je, da je avstro-ogerski glavni konzul in diploma-tični agent, Baron Cail, ostavil bolgarsko stolec in se podal na Dunaj na začasni dopust. Diplo-matske razmere mej našo monarhijo in Bolgarijo so torej tudi začasno pretrgane in ostanejo, dokler ne prekliča bolgarski ministerski predsednik raz-žaljivih besed.

Ta korak avstrijske vlade se splošno odo-brava, a v Nemčiji se celo čudijo potrpečljivosti in zatajevanju avstrijske vlade, kar kaže, da bi Nemčija v takem slučaju vse drugače postopala. Iz tega dejstva pak je tudi razvidno, da Avstrija noče iz vsake malenkosti izvajati takoj daleko-sežnih posledic, da-si bi imela zlasti z ozirom na Bolgarijo vzrok, biti še posebej nevoljna. Saj je ravno v Avstriji imel poročnik princ Koburški jako močnega zagovornika za časa, ko mu je šlo za bolgarski prestol. Tako nastopanje, kakor je korak prvega ministra Koburžanovega nasproti Avstriji, spada naravnost na indeks politične nevhvaležnosti. Sicer pa časniki in diplomatje so si v svojih nazorih mnogokrat v navskrižju in videti hočemo, kaj pri-nese bodočnost.

Nemški cesar in Rusija. Piše se, da je nemški cesar jako zadovoljen ostavil dvor carja Nikolaja II. Že carjeva napitnica kaže, da raz-mere v istini niso tako napete, kakor jih slikajo kričeči slavofobi, ki vidijo v vsaki slovenski tro-bojnici panslavizem in katerim je vsakteri „živijo“ izdajstvo. Nam se je v prvi vrsti ozirati na to, kar pišejo o tej zadevi najvplivnejši ruski listi. Ruski dnevniki naglašajo o posetu nemškega ce-sarja na ruskem dvoru veliki pomen glede razvitka notranjih razmer v Rusiji in Nemčiji, a v poseb-nem pa še z ozirom na homatije na Vztoku. Dva tako odločna nasprotnika v Orijentu, kakor sta Rusija in Nemčija, sta si morala konečno podati roki v osehah obeh vladarjev, ako se je hotelo obdržati upanje na konečno rešitev vprašanja mej Grško in Turčijo. Velik korak se je v tem oziru dosegel, ako se je posrečilo carju, dokazati svo-jemu gostu, da je za ubogo Grško pretežka na-loga, podvreči svoje finance kontroli vlasti; to bi značilo za Grško oropanje vseh za gmetni obstoj naroda in države potrebnih sredstev.

Nadejamo se, da se je to doseglo. Vendar je v Franciji opaziti malo nevoljo, da je nemški cesar tako rekoč prehitel s svojim obiskom predsednika Faure-a in opažajo, da je obisk Viljelma II. v ne-kakem protislovju z izrekom Bismarckovem o po-nosni nemški politiki, ki pravi: „wir laufen Nie-manden nach“. Sploh da bodo Nemci morali ko-rigirati marsikateri visokoleteči izrek premočnega Bismarcka, ako bodo hoteli harmonirati z oblastmi železnimi odnošajem vrednih prosvete devetnajstega in dvajsetega veka.

Riba pri glavi smrdi! Nikjer — razen v Belgiji in na Ruskem — se ne zgodi toliko in toli strašnih nesreč na železnicih, kakor v Avstriji. Teden za tednom, dá, včasih celo dva dni zapored čitamo, da sta se zadela vlaka, da je ubitih in razmesarjenih ali pa opasno ranjenih tu ali tam ogromno število ljudi, da je zašel vlak na nepravi tir ter povozil uradnika, da obcestne zapornice niso bile v reda, in potniki idoč preko proge, so postali strašna žrtev vlaka. Največ pa se zgodi takih nesreč na južni železnici. Pri tej železnici vladajo najslabše razmere. Židovski podjetniki štedijo ko-likor morejo. Vse mora biti ceno, samo da so dividende židovskih milijonarjev še večje. In tako štedijo pri južni železnici tudi z osebjem, ki mera opravljati službo na progi. Čuvaji morajo imeti službo po 23 ur neprenehoma! Kako more ostati čuvaj ves čas pozoren in pazen, kako se more ustaviti spancu, kako je možno, da ne omaga — vsaj za par minut — od utrujenosti? In v teh par minutah nepazljivosti se zgodi nesreča, ki napravi milijone škode in ki požre število človeških življenj! In kdo je tega kriv? Morda ubogi čuvaj, katerega vržejo v ječo, ali strojevodja, ki se pri tem na-vadno ubije ali vsaj pohabi? Ne, riba pri glavi smrdi! Krivda zadene pred vsem železniško mi-nisterstvo, ki trpi tako stanje pri južni železnici. Ministerstvo ima dolžnost, pa tudi vso moč, da prisili upravni svet in direkcijo južne železnice, da se prenehajo škandalozne razmere, izvirajoče iz umazanosti in iz skoposti. To se je pokazalo tudi pri obravnavi radi železniške nesreče pri Göttingu. Čuvaju je smrtno obolela žena. Prosil je dopusta,

a niso mu ga dali. Opravljaj je 23 ur službo ter od utrujenosti in skrbi — zadremal. Tedaj pa je pridirjal vlak ter povozil voz ljudi. Petorica je bila takoj mrtva, ostali so pohabljeni za vse živ-ljenje. Sodišče je čuvaja povsem oprostilo, s tem pa izreklo najhujšo obsodbo židovskim podjetnikom južne železnice.

Različne vesti.

Naši „Narodni domovi“. „Slovenski Narod“ prinaša na uvodni strani svoje 185. številke nekaj jako umestnih opominov glede „Narodnih domov“ mej Slovenci. Ondi povdarja povzdigo meščanstva na podlagi domačega narodnega kapitalizma.

Ako so naši posestniki premožni, razli se bo njih blagostan tudi na nižje sloje; ako pa so naši „posedujoči“ stanovi tako rekoč siromaki, kaj pa se naj reče o družih? Nič, nego, da so sužnji v prav-em pomenu besede. Slovenci sicer nimamo kapi-talistov podobnih onim na Angléžkem, ki so si takorekoč v pradašnjem času ustanovili svoja bo-gatstva na — lahek način, vse naše bogatstvo izvira iz pridnosti in slučajne sreče. Vender imamo že tudi v tem obziru nekaj svojega in ako se to osredotoči v mestih, tedaj smemo govoriti o narod-nem meščanstvu. Sredotočje tega meščanstva, ne-kaki centri pa so naši „Narodni domi“, poosobljenje našega slovenskega meščanstva v podobi krasnih palač. Že torej tudi sé stališča ideje narodnega meščanstva bi si morali staviti povsodi, kjer živimo v mestih Slovenci v večjih stalnih skupinah, „Na-redne dome“ in kristalizovati okrog njih več in več slovensko narodno meščanstvo.

Za Ljubljano dvignilo se je Celje se svojim krasnim „Narodnim domom“, sredotočjem sloven-skega naroda spođnještajerskega, a meščanstva še posebej in kakor tretja postojanka mora se dvigniti trž. „Nar. dom“. Za trž slediti ima še Gorica, Celovec itd. Med vsemi temi sijajnimi spomeniki slovenske sa-mostojnosti pa se vleče tok slovanske narodnosti in se spaja v jedno veliko krasno celoto. Toraj dvigajte se, „Narodni domi“, dvigajte se iz tal kakor sijajne priče slovanskega življa, slovenske moči v širji naši domovini!

Naša okolica in pa socializem! Ne kimajte glavami, ta naslov ni karsibodi, ta naslov mora biti — na dnevnem redu.

Dan na dan čujemo, kako se naši „med-narodni“ (?) socialisti bahajo, češ: sedaj smo na konju, sedaj ni samo mesto popolnoma na naši strani, nego je i okolica že vsa (?) naša! Ne bodem trdil, da bi v okolici ne bilo ljudi, koji delajo na to, da bi si zboljšali svoje tužno gmetno stanje; ne, tega ne more in ne sme nkdó trditi. Priznam tudi, da je v naši okolici že precej takih, ki že na pol verujejo sladkim besedam socialnih agita-torjev. A da bi bilo med našimi narodnimi okoličani takih, kateri bi zatajili svoj rod in jezik samo da vstrežejo odpadnikom socialistom — tega ne mo-rem verjeti. Recimo, da bi bilo tudi takih, toda to niso pravi okoličani, nego gotovo kaki tujec, kateri pa, ako je postal socialist, ni to storil iz lastnega prepričanja ampak iz — neumnosti! Mi dobro vemo, da socializem naglo napreduje; vemo, da se tega napredovanja udeležujejo vsi slovenski delavci, ker, ko bi delali drugače, bi istim doka-zali, da nečejo dobrega niti sami sebi in še manj svojemu bližnjemu. Vemo toraj in radi priznavamo, da socializem ima mej toliko slabimi i dobre strani; a vemo pa tudi in to z vso gotovostjo, da naši slovenski delavci ne bodo, akoravno social-de-mokratje — n'kdar zatajili in izdali svojega naroda. Kakor se hlinite Vi Lahi z Vašim lažnjivim inter-nacionalizmom, pa ste v resnici zagrizeni na-sprotniki vsemu kar je našega; baš tako se lahko hlinijo naši, ako jim je tako prav. Račune pa bodemo delali v svojem času in na svojem mestu!

Te dni mi je prijatelj poročal o nekem Slo-vincu, ki se brati s Kamberjem in drugovi; da upije „živel socializem in doli sé — Slovenci!“ Tako je baje nekdo nalagal prijatelja. Jaz sem se osebno prepričal pri tem strašnem socialistu, da se niti ne meša več s tisto ultra-italijansko kliko! „Ne bodo več jedli mojih žuljev; ne dam jim niti vinarja več, ker sedaj sem odprl oči“. Tako mi je govoril bivši sodelujoči član „Lege“. Dostavil je še: Uvidel sem da oni nam (Slovincem) hočejo iz srca iztrgati našo narodnost, da bi nas ložje potem iz-ročili svojim židovskim patronom.

Delavci! kadar gre za zboljšanje našega mučnega stanja, bodimo vsi složni. Spoštujemo druge narodnosti, ako one nas spoštujejo — drugače pa klin s klinom!!!

Okoličanskim veljakom priporočam, naj ljudstvo poučujejo pri vsaki priliki. Naj se ne čaka volitve, ker potem bo že lahko prepovno. Kjer še ni narodnih bralnih društev naj se nemudoma ustanovijo, da se ljudstvo pouči, predno ga zapeljejo apostoli lazi-internacionalizma. Onim gospodom pa, ki trosijo stotake v zapreko takim društvom — kar se je baje neki na vipavskem zgodilo — kličem: dosti je tega in sram vas bodi!!

Nebodigatreba.

Volilni shod bode v nekem dne 22. t. m. v Radečah pri Zidanem mostu. Govorili bodo gg. poslanci: dr. J. Šusteršič o točki „državni zbor in slovensko ljudstvo“, Fr. Povše o „položaju slovenskega kmeta“, dr. J. Krek o „položaju slovenskih delavskih stanov“. Deželni poslanci za ta okraj, gg. dr. Fr. Papež, Fr. Košak in dr. Ig. Žitnik bodo poročali o delovanju dež. zbora kranjskega. Shod se bode vršil ob lepem vremenu na travniku, sicer pa v prostorih g. Fr. Petriča.

Tako pišejo pristni Nemci. „Der Pöbel von Cilli hat am letzten Sonntag seine Orgien gefeiert, und die Slovenen von Untersteiermark thäten jetzt gut, dieser wilden pangermanischen Brut mit dem Boycott — zu erwidern!“ (Sodrga celjska je praznovala minole nedelje svoje orgije in Slovenci spodnještajerski bi storili dobro sedaj, ako bi odgovorili z — bojkotom tej divji pangermanski zalet.) Tako je pisal te dni konservativen nemški dunajski list o celjsko-nemški svojati! Kdor trezno premisli vse to nemško rogovilenje, mora res vsklikniti: Slovenci, nas tepe naša lastna ponižnost, ki je že smešna vseskozi, in pa strahopetnost, ki ne zasluži drugega nego — šolskih batin! Slovenci spodnještajerski: Bojkotujte celjske Nemce in nemškutarje, pa ste jim — kakor goriški Slovenci Lahom — stopili na vrat. Ne podpisajte z ničemer teh ljudi, ogibajte se jih vedno in povsodi, pa boste videli, kako bodo ponižni pred vami. Če tega ne storite, metali bodo ne samo jajca — nego tudi vas kmalu — čez prag! — Ergo! — na delo! — Tako piše „Domovina“.

Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico vabi na svoj redni občni zbor, ki se bode vršil v nedeljo dne 29. t. m. ob 1/2 9 uri predpoludne v dvorani „Slov. Čitalnice“, ulica S. Francesco št. 2. Dnevni red: 1. nagovor predsednika. 2. poročilo tajnika. 3. poročilo blagajnika. 4. velitev novega odbora in 5. eventualni predlogi.

Velika slavnost v Barkovljah, o kateri smo že enkrat poročali, vršila se boče dne 29. t. m. S praznikom farnega zaščitnika sv. Jarneja in lepe, jako zanimive veselice, katero priredi istega dne vrlo pevsko društvo „Adrija“, združena bode še tretja in za Barkovljane častna in velepomembna slavnost. Istega dne namreč se bode slovesno otvoril barkovljanski „Narodni dom“! lastnina tukajšnjega uglednega „Obrtniškega društva“, o katerem bomo več ob priliki še pisali. Za danes bodi omenjeno le toliko, da v onih prostorih, kjer se bode dne 29. t. m. razlegala naša pesem, zbirajo se še danes naši najzagrizenejši nasprotniki in ravno pod ono streho zbiral, zboroval, sklepal, gojil, navduševal in razveseljeval se bode v bodoče naš še vedno zatirani narod (A prej treba prostore dobro pokaditi. Stavce.); da ravno na onem lepem, popred tujem, a sedaj narodnem velikem vrtu, vršila se bode omenjenega dne prav lepa, vesela, narodna slavnost. Program iste je jako zanimiv in ga priobčimo pravčasno. Rodoljube v mestu in okolici opozarjamo že danes, da storé svojo narodno dolžnost, namreč: Pridite in zasedite prostore, kateri bodo Vam pripravljeni!

Vesela pev. društva „Vesela“ v Škedenju je nadkrilila minole nedelje vse desedanje, v kolikor jih je priredilo to društvo v dobi svojega obstanka. Občinstva je prihitelo toliko, da je bilo prostorno dvorišče natlačeno: veliko število Tržičanov, mnogo je bilo posebno Barkovljanov, kateri so prišli z ladjami po morju ter drugih rodoljubov iz bližnje in daljnje okolice. Dvorišče, kjer se je vršila vesela, je bilo okinčano prav ukusno; visoki zidovi stoječi okolo dvorišča so bili vsi prepreženi z raznovrstnimi zastavami.

Ob 1/2 6 uri prišel se je izvajati prvi del vsporeda z mešanim zborom „Na planine“. Že ob tem nastopu je društvo pokazalo, da zna ceniti važnost in ljubezen do petja; zbor „Vesela“ poje s tako preciznostjo in melodijoznostjo, da človeka kar očarajo njih močni in čisti glasovi. Menimo, da je ta zbor dosegel minole nedelje najvišjo stopinjo svoje vrednosti in o tem priča dejstvo, da je občinstvo kar navdušeno ploskalo in vslikalo „živio Vesela“ ter zahtevalo ponavljanja pri vsakem zvršenem komadu. Vsa hvala gre g. pevovodji Val. Pižonu, kateri je zopet pokazal, da njega trud pri poučevanju petja dosega vedno boljše vspehe. Le neki mali nedostatek smo opazili pri petju; da primanjkuje namreč pri nekaterih zborih tisti „pianissimo“, kateri napravlja petje bolj gladko in mileje; posebno pri začetku „Sarafana“ in „Je pa pa davi slanica pala“. Toda ta nedostatek se da lahko odstraniti.

Tudi tamburaški zbor ni zaostal glede svojega doseženega vspeha prav nič za pevskim zborom: tudi ti so pokazali občinstvu njih pridno in marljivo poučevanje in da vlada pri njih stroga disciplina pod vodstvom g. Drag. Godine. Smelo rečemo, da takega igranja na tamburicah nismo še slišali v naši okolici. Tamburaši želi so zato mnogo odobravanja in pohvale.

Igra „Domači prepir“ ni dosegla popolnega uspeha in to radi tega, ker so imeli igralci po dve in celo tri naloge in se je niso mogli dobro naučiti in tudi radi teme, katera je pričela vladati po vsem dvorišču. Vsekako pa se je završila v popolno zadovoljstvo občinstva. Posebno dobro sta igrala gosp. ena Dragotinka Gregorič in gosp. C. Kariž.

Pri završenju vsporeda dodal je pevski mešani zbor še „Vesela družba“ in „Slovenec in Hrvat“ možki zbor, pri katerem so se posebno odlikovali basisti. Domača godba je tudi prav lepo izvajala slovanske narodne komade. Po veselici je pričel prav zanimivi ples, pri katerem se je vrstela večinoma mladina do ranega jutra.

Pevsko društvo „Vesela“ sme biti ponosno na svoje uspehe, katere si pridobiva svojo vstrajnostjo in ljubeznijo na glasbenem polju.

Razpisane službe. Na državni gimnaziji v Novem mestu učno mesto za klasično filologijo s sistemizovanimi dohodki. Prošnje do dne 30. avgusta dež. šolskemu svetu v Ljubljani. — Po smrti notarja Adolfa Bakesa prosto notarsko mesto v Kranjski gori, eventualno kako drugo mesto, ki nastane prosto. Prošnje je najdalje v 14. dneh po 3. objavi v uradnem listu poslati notarski zbornici v Ljubljani.

Okrajne bolniške blagajne. Upravno sodišče je v nekem slučaju razsodilo, da delodajalec zadosti zakonitim določbam glede naznanitve, če tudi ta ne odgovarja formalnim določbam blagajničnih pravil.

Slovensko posojilništvo leta 1896. oziroma v prvi polovici leta 1897. Kakor leta 1895. tako se je tudi leta 1896. število naših posojilnic zelo pomnožilo. Prirastek je posebno na Kranjskem velik. Le na Koroškem se od leta 1895. ni ustanovila nobena nova posojilnica. Ondi je ostalo do zdaj nespremenjeno število, t. j. 19. Na Kranjskem pa je že 61, na Primorskem 17 in na Štajerskem 31, skupaj torej 128 posojilnic, katere slovensko uradujejo vse brez izjeme. — Veliko teh posojilnic, morda polovica je, ki so društvenice „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celji; kacic 30 kranjskih posojilnic, posebno novejših je pri društvu „Zveza kranjskih posojilnic“; eno kakor drugo društvo daje moralno podporo svojim društvenicam, katere nadzoruje in poučuje z besedo in pismom. Materijelno podporo dobivajo naše posojilnice največ v svojem delokrogu, pa tudi pri večjih sestrah in pri slovenskih hranilnicah (nekatero kranjske tudi pri nemški kranjski hranilnici). Posojilnice, katere so društvenice „Zveze slovenskih posojilnic“, zalaga nekoliko tudi „Mestna hranilnica“ v Ljubljani; društvenice „Kranjske zveze“ pa zalaga „Ljudska posojilnica v Ljubljani“. Nekoliko materijalne podpore so dobile slovenske posojilnice, katere so pristopile kakor zadrugice (do zdaj 17) k „Centralni posojilnici slovenski“ v Krškem tudi od te zadruge. Prvotno je bilo videti, da bode za vodstvo slovenskega posojilništva zadostovala celjska „Zveza“ sama; a zdaj se vidi, da imate „Kranjska zveza“ in „Centralna posojilnica“ posla dovolj, ker se je posojilništvo razvilo hitro in zelo.

Za podružnice sv. Cirila in Metoda na Gret nabralo se je v krčmi pri g. Katalanu 2 glđ. 54 nč. V isti namen je daroval gospod Piščanc 2 glđ. Hvala gosp. darevateljem!

Razstava grozdja na Bizeljskem. Vsem kupcem, posebno vinorejcem in drugim, kateri se za novo vinorejo zanimajo, naznanja vinorejsko društvo na Bizeljskem, da se bode že lanske leto napovedana razstava grozdja vršila letos meseca septembra na Bizeljskem. Ob času razstave napravi vin. društvo izlete v bližnje gorice, kjer imajo vinorejci in vinski kupci priložnost, se o napredku v novi vinoreji osvedočiti ter se lahko tudi prepričajo, da ima Bizeljsko in ves breški okraj zopet vinorejstvo in še boljših vinskih pridelkov, kakor nekdanj v starih, popolnoma po trtni uši uničenih vinogradih. Pri tej priliki se nudi posebno vinskim kupcem najlepša priložnost stare kupčijske zveze obnoviti in nove zveze skleniti! Dan otvoritve razstave kakor tudi še druge okoliščnosti se začetkom meseca septembra v časopisih naznanijo.

Kaj bode s hrvatsko Reko? Z Reke se nam piše: Pravijo, da je po toči prekasno zvoniti, tako je tudi tukaj pri nas. Reka se ponša kot avtonomno mesto, ali odkar so Madjari zvalili Rečane v svoje zanjke, začeli so jih počasi vedno zatezati i zategnena bo kmalo. Pri zadnjih volitvah v mestni zastop zavzeli so meščani za avtonomijo, a Madjari, kakor je bilo že v nekem dopisu javljeno, se več ne zmenijo za to, kakor se ne zmeni ribič za ribe v mreži, naj še iste tako po mreži razsajajo. V Pešti odredili so, da večje kazenske razprave za Reko se morajo vršiti v Pešti, kjer porotniki jezika ne razumejo, kar je združeno z velikimi stroški in težavami in je očitno proti avtonomiji. Pomagal ni nič tudi govor njih poslanca. Dne 10. t. m. zbrali so se na predlog županov na zaseben posvót. Vsi govorniki so odločno govorili za avtonomijo, najodločneje župan sam. Znani Valušnik, zagovornik avtonomne Reke v zvezi z Ogersko, drnil se je celo svetovati, da bi se Reka stavila — dokler je potreba — na stališče ogersko-hrvatske nagedbe in izbrala dva zastopnika v hrvatski sabor. Bil je vsprejet predlog Osajnov, da naj se sestavi odločen ugovor, katerega naj nese posebna deputacija v Pešto. Prekasno spregledujejo mestni očetje, zanjka je že za vratom. — Kakor se vidi, ne bo tudi guvernerja, ker so samo novega namestnika imenovali. Luksurjozna nova palača bo menda zastoj postavljena, ako niso morebiti hoteli Rečanom samo peska v oči vreči.

Strela. Iz Reke nam poročajo: Na Zlobinu, kake tri ure od tukaj, je treščilo pred nekoliko dnevi v zvonik ravno ko se je vršila sv. maša. Bil je delavnik, a ker je bilo deževno, zbralo se je k božji službi kakih sto ljudi. Jednega je ubilo in nekoliko jih je hudo ranilo. Mašnika je vrglo z jedne strani oltarja na drugo. Največ škode je napravilo s poškodovanega zvonika v cerkev padajoče kamenje, ki je porušilo pol strehe in stolpa. Čudno, da oblastvo ni delo postaviti strelovoda na novo popravljenem zvoniku.

Telefon ji je dobil moža. Bogat vdovec v Lillu je vprašal telefonično svojega prijatelja v Parizu, ali pozna kako dekle, ki bi bilo pridno, pošteno in lepo, če tudi siromašno. Oženil bi se rad, a časa niti spretnosti nima, da bi si sam poiskal novo ženo. Prijatelj mu naj torej v Parizu poišče kako pripravno dekle, pa naj mu pošlje fotografijo in živatopis. Ni minula še ura po tem, odkar je bogati, a nikakor ne stari vdovec telefoniral svojo željo v Pariz, ko je že dobil fotografijo in živatopis mlade in lepe — telefonistnje, ki je kot uradnica, zvezala Lille Pariz. Uradnica je s tem prekršila svojo uradno tajnost, a vdovec je dekle ugajalo in — vzel jo je. Vdovec pa je ravnatelj telefonske centrale v Lillu!

Nadškof v košu. Davno je že, ko se je to-le zgodilo na Goriškem. Neki mož koraka v Prvačine proti Gorici s košem na hrbtu. Iz koša pa malo boječe gleda deček bistrega pogleda — „Kaj pa nesete v košu, oče?“ vprašujejo ljudje na poti. — „A kaj nosim na hrbtu?“ odgovori mož: Goriškega škofa nesem!“ Res je nesel svojega sina, da ga dá v prvi razred v Gorici. Ta deček je bil pokojni nadškof dr. Alojzij Matija Zorn. — Stari možje so to pripovedovali, ko je blagi vladika še živel.

Hajduštvo ob Kolpi. Z Vrha pri Vinici javljajo, da se je ob Kolpi od Vinice do Lukovega Dola na Hrvatskem pojavilo veliko hajduštvo, ki razširja med narodom tesnobo Kolpe mnogo strahu. Nekaj dni predno je bila viniška pošta okradena, prišlo je ob prvem večernem mraku osem hajdukov ali tolovajev k dobro četrt ure od Lukovega Dola oddaljenemu gostilničarju Geriču. Zahtevali so pečenko in odnesli nekaj steklenic žganja. Ob istem času sti bili ukradeni dve prodajalnici onostran Kolpe, in sicer jedna v Pribančih in jedna v Bušancih onkraj viniškega mosta. O hajdukih ni nobenega sledu. Nekdo je tudi pretečeno soboto po noči novo obleko ukradel Skolnikovemu blapcu v Vinici. Ravno pred jednim letom je neki tat v isti krčmi nekemu profesorju na mornarski akademiji na Reki, ki je bil prišel pregledovat in fotografirat te kraje, ukradel ves denar in vso obleko. Profesor je bil pozabil zapreti sobo. Tat, ki je dobil 13 mesecev ječe, je prišel v sobo in okradel tujca. V Vinici so štirje orožniki. Ako ide takó naprej, treba bode kmalu i na Vrhu jednega ali dva, da bode mo varni. Tostranski orožniki v dveh, treh urah hitro obkrožijo svoj rajon in kmalu zvedo, ali je hudodelnik na kranjski strani, ali jo je popihal na Hrvatsko. Ako jo popiha na Hrvatsko, je precej varen, ker na oni strani so bolj redke orožniške postaje. Dokler izve bližnja orožniška postaja, hudodelnik je že Bog ve kje. Tudi na oni strani Kolpe domačin domačina ne izda radi zločina tako hitro.

Uboj. V Moravi, občina Novi Lazi na Koroškem, je dne 12. t. m. posestnik Hutter s polenom ubil žensko Schleimer, s katero se je več časa prepiral zaradi meje.

Najnovejše vesti.

Trst 17. Danes dopoldne so dospeli z brzovlakom v Trst Nj. ces. in kralj. Visokosti nadvojvoda Oton in nadvojvodinja Marija Josipina se spremstvom. Ob 11. uri so Nj. ces. in kralj. Visokosti odpluli na ladiji „Pelikan“ v Pulj k slavnosti spustitve v morje Nj. Velič. ladije „Zenta“, katera se bode vršila jutri dne 18. t. m.

Trst 17. Jutri dopoldne ob 9. uri bode slovesna sv. maša pri Sv. Justu v proslavo godu Nj. Veličanstva cesarja Frana Josipa I. v prisotnosti vseh najvišjih tu bivajočih vojaških in civilnih dostojanstvenikov.

Pariz 17. Privatna brzojavka časopisa „Petit Journal“ poroča o novem spopadu na Sudanu. Jeden francoski poročnik je bil ubit pri Dori.

London 17. „Daily Chronicle“ je izvedel, da je dobil drugi East-Lancashire-polk povelje, da se do 15. septembra ukrca za v Indijo.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Banjskišta. Pšenica za jesen 11.60 11.62 Pšenica za spomlad 1898 11.48 do 11.50 Oves za jesen 6.15 6.17. — Rž za jesen 8.64 8.66. Koruza za september 1897. 5.08 5.07 Pšenica nova od 78 kil. f. 12.25—12.30 od 79 kilo. 12.35 12.40 od 80 kil. f. 12.40—12.45, od 81. kil. f. 12.45 12.50, od 82 kil. for. — — — — — Jedmen 6.80 10. — prosa 6.20 6.40

Pšenica: Srednje ponudbe, dobro povpraševanje. Prodaja 25000 mt. at. 10—15 nvl. dražje. Trg stalen. Koruza 5—10 nvl. Oves 5 nvl. dražje. Vreme: lepo.

Novi. Noradmiranti sladkov for. 11.45 do — — — — — Novi po f. 11.65. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 35 1/4 35 1/2, Concasse f. 36 1/2, Cetvorni f. 37 1/2, v glavah f. 36 1/2—37 —.

Havre. Kava Santos good average za avgust 43.75 za december 44.50

Bombay. Santos good average za september 36.50, za december 37.25 za marc 37.75, za maj 38.25, mirno.

Dunajska borza 17. avgusta 1897.

Državni dolg v papirju	102.25	102.38
„ „ v srebru	102.30	102.35
Avstrijska renta v zlatu	124. —	123.85
„ „ v kronah	101.60	101.65
Kreditne akcije	365.60	366.40
London 10 let	119.80	119.75
Napoleoni	8.52 1/2	8.52 1/2
20 marci	11.75	11.75
100 Italij	45.10	45.20

23 hektol. terana I vrste

je na prodaj v odlikovani kleti Josipa Živec v Skopem na Krasu.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč. ter se dobiva jedino le v lekarni

Praxmarer (Ai due Mori.) TRST — Piazza grande — TRST.

Paziti na ponarejanje.

Assicurazioni generali

v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. f. 58,071 673-84

Premije za poterjati v naslednjih letih f. 30,541 700-64

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894 f. 169,929.625-03

Plačana povračila: a) v letu 1894 f. 9,737.614-48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894 f. 262,401.706-51

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodnanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione 55. 888/1 lastnej hiši. 12—12

Gostilna (Hôtel)

v „Narodnem domu“ v Celju

se odda od 1. septembra 1897 pod jako ugodnimi pogoji v najem.

Pismene ponudbe naj se blagovolijo doposlati vsaj do 25. avgusta 1897 na vodstvo „Narodnega doma“ v Celje.

LA FILIALE

della

BANCA UNION TRIESTE

s' occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambio - Valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente abbuonando l'interesse annuo per banconote 2 1/2 % con preavviso. 5 giorni

3 1/2 % „ „ 4 mesi fasso 12 „

3 1/2 % „ „ 8 „ 8 „

per Napoleoni 2 1/2 % con preavviso di 20 giorni

2 1/2 % „ „ 40 „

2 1/2 % „ „ 3 mesi 8 „

3 „ „ „ 6 „

Il nuovo tasso d'interesse principierà a decorrere sulle lettere di versamento in circolazione a datare del 8 Marzo rispettivamente dal 10 Marzo a secondo del relativo preavviso.

b) In banco giro abbuonando il 2 1/2 % interesse annuo sino a qualunque somma; prelevazioni sino a fior. 20.000 — a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. Conferma versamenti in apposito libretto.

c) Conteggia per tutti i versamenti fatti in qualsiasi ora d'ufficio lavaluta del medesimo giorno.

Assume dei propri correntisti l'incasso d i conti di piazza, di cambiali per Trieste, Vienna, Budapest ed altri principali città; rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

d) Rilascia Vaglia del Banco di Napoli, pagabili ovunque presso gli stabilimenti del Banco e presso i suoi rappresentanti e corrispondenti facoltati alla emissione degli assegni.

e) S' incarica dall'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise nonché del incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso modica provvigione.

Sulle lettere di versamento attualmente in circolazione il nuovo tasso d'interesse entrerà in vigore al 25 corr. e rispettivamente al 2 Marzo a. c. a seconda del rispettivo preavviso.

Trieste, 20. Febbraio 1896. 1 12

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k.
Vis. prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Stefanije
Steklenica velja 20 kr.

Saunig & Dekleva

V GORICI, v Nunske ulici št. 14-16.

Velika zaloga

šivalnih strojev in dvokoles

raznih sistemov kakor tudi iz bambusa.
Lastna mehanična delavnica za popraviljanje in nikliranje.

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)
Domači pridelki.

Fitel:	Koks	100 K.	Cena	od for.	do for.
Mandoloni	svetlorudeči	—	—	—	—
temnorudeči	—	—	—	—	—
kanarček	—	—	—	—	—
bohinjski	—	—	—	—	—
beli veliki	—	—	—	—	—
„ mali	—	—	—	—	—
zeleni, dolgi	—	—	—	—	—
„ okrogli	—	—	—	—	—
mešani hrvaški	—	—	5.95	—	—
štajerski	—	—	—	—	—
Maslo fino štajersko	—	—	65. —	70. —	—
Jedmen št. 10	—	—	11.50	12. —	—
„ 9	—	—	12.95	12.75	—
„ 8	—	—	14.25	14.75	—
Zelje kranjsko	—	—	—	—	—
Bepa	—	—	—	—	—
Krompir	—	—	3.20	3.30	—
Proso kranjsko	—	—	—	—	—
Leča, kranjska	—	—	—	—	—
spah ogorski	—	—	57. —	58. —	—
Mast	—	—	52. —	54. —	—
Kava Mocca	—	—	150. —	152. —	—
Ceylon Plant. fina	—	—	170. —	171. —	—
Perl	—	—	180. —	182. —	—
Portorico	—	—	154. —	156. —	—
Java Malang	—	—	180. —	182. —	—
Guatemala	—	—	197. —	128. —	—
San Domingo	—	—	180. —	182. —	—
Malabar Plant.	—	—	—	—	—
native	—	—	—	—	—
Laguayra Plant	—	—	—	—	—
native	—	—	—	—	—
Santos fini	—	—	108. —	109. —	—
„ srednje fini	—	—	103. —	105. —	—
„ srednji	—	—	95. —	96. —	—
„ ordinar	—	—	88. —	89. —	—
Rio oprani	—	—	—	—	—
„ najfiniji	—	—	106. —	108. —	—
„ srednji	—	—	97. —	98. —	—
Sledkor Centrifugal I. vrste	—	—	35.25	35.50	—
Concasse	—	—	36.50	37.50	—
v glavah	—	—	37.25	37.75	—
razkosani	—	—	37.25	37.50	—
Biz italijanski fini	—	—	24.50	25. —	—
„ srednji	—	—	24. —	—	—
Japan fini	—	—	17. —	17.50	—
„ srednji	—	—	16.50	16.17	—
Raugoon extra	—	—	14. —	14.25	—
I.	—	—	13.25	13.50	—
II.	—	—	10.50	10.75	—
Petroleji ruski v sodih	—	—	16.50	—	—
v zabojih od 29 kil.	—	—	5.50	5.60	—
Olje italijansko najfinejši	—	—	64. —	66. —	—
„ srednjejšo	—	—	58. —	60. —	—
bombažno, amerik.	—	—	28. —	29. —	—
dalmatinsko	—	—	36. —	38. —	—
Limoni Mesinski	—	—	3. —	5. —	—
Pomaranče	—	—	4. —	6. —	—
Mandoljni Dalmatinski	—	—	—	—	—
Bari	—	—	—	—	—
Pinjoli	—	—	—	—	—
Rožiči Dalmatinski novi	—	—	—	—	—
„ Pulješki	—	—	7.75	8. —	—
„ Okve Pulješke	—	—	—	—	—
Grške v venoih,	—	—	—	—	—
Sultanine	—	—	—	—	—
Vamperli novi	—	—	29. —	—	—
Cibbe	—	—	—	—	—
Modra galica	—	—	24. —	—	—
Polenovke srednje velikosti	—	—	42. —	43. —	—
„ velike	—	—	—	—	—
„ male	—	—	—	—	—
Slaniki v velikih sodih	—	—	—	—	—
„ 1/2	—	—	—	—	—
Zveplo	—	—	—	—	—

Tiskarna Gutenberg

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztrirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, rokotvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakture, Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih, časozapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz oinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Acquedotto 35 — ARNOLDO COEN — Acquedotto 35 Trst